

فصل: بیماری تب خونریزی دهنده کریمه کنگو (CCHF)

هدف کلی: آشنائی مربی بهورزی با بیماری تب خونریزی دهنده کریمه کنگو (CCHF)

اهداف اختصاصی:

- ۱- آشنائی مربی بهورزی با تعریف و اهمیت بیماری
- ۲- آشنائی مربی بهورزی با عامل بیماری
- ۳- آشنائی مربی بهورزی با راه های انتقال بیماری
- ۴- آشنائی مربی بهورزی با علائم بیماری در انسان
- ۵- آشنائی مربی بهورزی با درمان بیماری
- ۶- آشنائی مربی بهورزی با راه های پیشگیری بیماری
- ۷- آشنائی مربی بهورزی با اقداماتی که باید برای فرد مبتلا صورت گیرد

واژگان کلیدی:

تب خونریزی دهنده کریمه کنگو - CCHF - کنه هیالوما - گزش کنه -

عناوین فصل:

- تعریف و اهمیت بیماری
- عامل بیماری
- راه های انتقال بیماری
- علائم بیماری در انسان
- درمان بیماری
- راه های پیشگیری بیماری
- اقداماتی که باید برای فرد مبتلا صورت گیرد

۱. تعریف و اهمیت بیماری:

تب خونریزی دهنده ویروسی کریمه کنگو (CCHF) یک بیماری خونریزی دهنده تب دار حاد است که بوسیله کنه منتقل می شود و در آسیا، اروپا و آفریقا وجود دارد. مرگ و میر بالا و همه گیری های داخل بیمارستانی آن نیز شایع است. با وجودی که بیماری مخصوص حیوانات است ولی موارد تک گیر و همه گیری های ناگهانی این بیماری در انسانها نیز اتفاق می افتد.

۲. عامل بیماری:

عامل بیماری برای نخستین بار از خون افراد بیمار در مرحله بروز تب و همچنین از کنه جدا شد و یک نوع ویروس بنام ویروس CCHF است که از گروه آربوویروسها خانواده بونیویریده می باشد و از گروه ویروسهایی است که توسط بندپایان منتقل می شود.

۳. راههای انتقال بیماری:

- از طریق گزش و خونخواری کنه (هیالوما)
- از طریق ذبح حیوان آلوده و تماس با خون و ترشحات حیوان آلوده
- از طریق تماس با خون و بافت بیماران مبتلا و بستری

۴. علائم بیماری در انسان

در مرحله قبل از خونریزی: شروع ناگهانی بیماری - سردرد شدید - تب - لرز - درد عضلانی - گیجی - درد و سفتی گردن - درد چشم
در مرحله خونریزی دهنده: خونریزی در مخاطها و پوست بخصوص در قسمت بالای بدن - خونریزی از بینی - لثه - ادرار خونی - مدفوع خونی و خونریزی از رحم در خانمها

۵. درمان بیماری:

زیر نظر پزشک با اصلاح آب و الکترولیت های بدن و استفاده از ریبویرین بعنوان داروی ضد ویروس بوده، طول مدت درمان با ریبویرین ۱۰ روز می باشد.

۶. راههای پیشگیری بیماری:

- ذبح در کشتارگاهها
- استفاده از وسایل ایمنی در موارد زیر:
  - هنگام ذبح دام با استفاده از کلاه، عینک، ماسک، روپوش، پیش‌بند پلاستیکی، دستکش و چکمه
- حفاظت فردی برای جلوگیری از گزش کنه در مناطق آلوده با استفاده از پیراهن آستین بلند، شلوار بلند، چکمه و دستکش
- هنگام تماس با بیمار بویژه اگر بیمار خونریزی داشته باشد، با استفاده از کلاه، عینک، گان، پیش‌بند پلاستیکی، دستکش و چکمه یا روکشی

۷. اقداماتی که باید برای فرد مبتلا انجام شود.

- در صورت بروز علائم اولیه به پزشک ارجاع شود.
- در صورت مشخص شدن بیماری در فرد، آموزش اطرافیان در خصوص امکان ابتلا از طریق تماس با دامها (بیماری در دام هیچگونه علائمی ندارد) - امکان ابتلا از طریق گزش و خونخواری کنه
- در صورت نگهداری دام توسط بیمار و اطرافیان به واحدهای سیار دامپزشکی اعلام شود.
- در صورت فوت بیمار کفن و دفن و نحوه انتقال بدن بیمار به قبرستان باید کاملاً تحت نظر واحد بهداشت انجام گیرد
- وسایل آلوده به ترشحات بیمار بایستی کاملاً ضدعفونی شود.
- بیمار در اتاق ایزوله بایستی تحت درمان باشد.
- اطرافیان بیمار آلوده بایستی تحت درمان پروفیلاکسی قرار گیرند و در صورت بروز تب تا دو هفته از تماس بایستی به مراکز پزشکی ارجاع شوند.

